

Fredag den 25. oktober 2019 (D)

1

12. møde

Fredag den 25. oktober 2019 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:
Forespørgsel til justitsministeren om den øgede overvågning.
Af Sikandar Siddique (ALT) og Mira Issa Bloch (ALT).
(Anmeldelse 23.10.2019).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 7:
Forslag til lov om ændring af lov om social service og ligningsloven.
(Styrket behandlingsgaranti for personer med et stofmisbrug m.v.).
Af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag).
(Fremsættelse 02.10.2019).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:
Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Afskaffelse
af forudgående børnesamtale ved økonomisk støtte til forældremyn-
dighedsindehaveren, afskaffelse af særhandleplaner og afskaffelse af
afgørelse om revision af handleplan m.v.).
Af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag).
(Fremsættelse 02.10.2019).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Karen Ellemann):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Søren Egge Rasmussen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 15 (Forslag til folketingsbeslutning om et
stop for import af kød og soja produceret som følge af afskovning i
Brasilien).

Karina Adsøl (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 14 (Hvordan vil ministeren sikre, at borgere, som
har været udsat for en arbejdsulykke, ikke skal vente i årevis på at få
den endelige afgørelse i deres arbejdsskadesag?),

Forespørgsel nr. F 15 (Vil ministeren redegøre for, om kommunerne
lever op til intentionerne og lovgivningen i Barnets Reform, og hvad

ministeren vil stille op over for kommuner, der ikke lever op til
reformen?) og

Forespørgsel nr. F 16 (Hvilke tiltag vil regeringen igangsætte inden
årsskiftet for at sikre, at danskerne trygt kan gå deres alderdom i
møde?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af [www.folketingstiden-
de.dk](http://www.folketingstiden-
de.dk) (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:
Forespørgsel til justitsministeren om den øgede overvågning.
Af Sikandar Siddique (ALT) og Mira Issa Bloch (ALT).
(Anmeldelse 23.10.2019).

Kl. 10:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Kl. 10:00

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 7:
**Forslag til lov om ændring af lov om social service og lignings-
loven. (Styrket behandlingsgaranti for personer med et stofmis-
brug m.v.).**
Af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag).
(Fremsættelse 02.10.2019).

Kl. 10:01

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører i rækken er fru Birgitte
Vind fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Birgitte Vind (S):

Tak for ordet. Lovforslaget, som vi behandler her i dag, er jo en
genfremsættelse af det tidligere fremsatte L 187 fra den 27. februar
2019. Det bortfaldt grundet udskrivelse af folketingsvalget, der blev
afholdt den 5. juni. Lovforslaget fremsættes som led i udmøntning
af satspuljeaftalen på sundhedsområdet for 2019-2022 mellem den

daværende regering, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

I 2018 udkom rapporten »Undersøgelse af mulighederne for at forkorte behandlingsgarantien for personer med et stofmisbrug«, og undersøgelsen viste, at der er stor forskel mellem kommunernes tolkning af de eksisterende regler for behandlingsgarantien, herunder særlig fra det tidspunkt, hvor en borger anmoder om hjælp, og til behandling iværksættes. Det er den problematik, som dette lovforslag bl.a. forsøger at rette op på.

I lovforslagets første del sikres klare regler for social behandling af stofmisbrug. Det bliver simpelt hen meget mere klart, hvad der skal ske, fra en borger anmoder om behandling, til behandling skal være iværksat senest 14 dage efter. Ifølge dette lovforslag skal kommunalbestyrelsen bl.a. træffe afgørelse om social behandling på baggrund af en helhedsorienteret afdækning af personens problemer og behov. Kommunerne skal altså foretage en vurdering af, om borgeren har behov for anden hjælp og støtte efter serviceloven, f.eks. hvordan borgerens forbrug af stoffer og alkohol er, hvad de sociale forhold er, herunder netværk og familier, hvordan det fysiske og psykiske helbred er, om der er arbejde, studie eller andet, som vi skal tage hensyn til. Det er alt sammen forhold, der er nødvendige for at få afdækket og for at sammensætte den bedste behandlingsplan, for med dette lovforslag indføres der nemlig også en pligt for kommunalbestyrelsen til at sørge for, at behandlingstilbuddet udarbejder en behandlingsplan ved behandlingens start.

En behandlingsplan er afgørende, og en behandlingsplan lavet med udgangspunkt i og med hensyn til de virkelige omstændigheder vil alene bidrage til borgerens motivation for behandling. En behandlingsplan vil kunne virke, hvis den løbende evalueres og justeres, og jeg ser for mig, at behandlingsstedet og borgeren har en løbende kontakt om justering af indsatsen. Mange personer, der modtager behandling efter § 101, har ud over misbruget ofte andre komplekse sociale problemstillinger, og det kræver selvsagt en tæt opfølgning i behandlingen.

Så er der lovforslagets anden del. Her giver vi kommunerne mulighed for at anvende det, der hedder et gavekort, med henblik på at fastholde personen i behandling. Det kan lyde kontroversielt, men det er en god ordning. Forslaget med gavekort udspringer af de mange gode erfaringer, man har haft med et metodeprogram på stofmisbrugsområdet i regi af stofmisbrugspakken i 2012, og sammen med andre behandlingsmetoder giver det rigtig gode resultater. 50 pct. af de deltagende børn og unge er stoffrie efter 9 måneder, og efter behandlingen er slut, er der et rigtig godt resultat. I andre tilfælde og ved andre behandlingsmetoder er det alene 37 pct. Så set fra min stol er det en ualmindelig god idé at investere i et ungt menneske ved at tilbyde det et gavekort, men det er som sagt op til kommunerne, om de vil det.

For at metoden med gavekort skal have en gavnlig effekt, er det selvfølgelig også nødvendigt, at vi sikrer, at gavekortets værdi ikke fradrages i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser, ligesom det foreslås, at gavekortets beløb skal være skattefritaget. Og med dette lovforslag sikrer vi også de elementer.

Endelig sikrer vi også med lovforslaget, at ministeren i særlige tilfælde kan fastsætte regler for behandling af børn og unge under 18 år, ligesom ministeren, efterhånden som der kommer yderligere erfaringer med gavekortet, kan fastsætte nærmere regler om brugen af gavekortet.

I Socialdemokratiet er vi rigtig glade for, at dette lovforslag også endelig indeholder en redaktionel ændring, idet »stofmisbrugere« ændres til »personer med stofmisbrug«. Det kan ses som en redaktionel ændring, men det sender samtidig for mig at se et rigtig vigtigt signal om, at vi ikke ønsker at stigmatisere mennesker med stofmisbrug. I Socialdemokratiet ser vi det samlede lovforslag som en styrkelse af arbejdet med at tilbyde behandling til personer med

stofmisbrug, ikke mindst unge stofmisbrugere. Sammenlagt vil lovforslaget være en styrkelse af kommunernes mulighed for at arbejde med behandling af mennesker med stofmisbrug, og Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Kl. 10:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Pernille Skipper. Værsgo.

Kl. 10:06

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at stille et meget kort spørgsmål til en del af det her. Forhistorien til det her lovforslag handler jo bl.a. om, at der har været problemer med behandlingsgarantien for mennesker med stofmisbrug, og at nogle kommuner fortolkede det sådan, at behandlingsgarantien på 14 dage var opfyldt, hvis man havde haft en samtale om det, og nogle mente, at den var opfyldt, hvis man havde afgjort det, men ikke iværksat behandlingen, og andre altså mente, at behandlingen skulle iværksættes inden for 14 dage.

Jeg bemærkede bare, at ordføreren brugte ordene »iværksat senest efter 14 dage« om behandlingsgarantien. Kan ordføreren bekræfte, at det her lovforslag netop *ikke* betyder, at behandlingen skal iværksættes inden for 14 dage, men kun, at der skal være truffet en afgørelse inden for 14 dage?

Kl. 10:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:07

Birgitte Vind (S):

Tak for det. Jeg opfatter det sådan, at der skal ligge en plan efter 14 dage, og at behandlingen træder i kraft umiddelbart derefter.

Kl. 10:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:07

Pernille Skipper (EL):

Så jeg forstår ordføreren rigtigt, i forhold til at der skal være truffet en afgørelse om, hvilken behandling man eventuelt skal have, inden for 14 dage. Men det er ikke en garanti for, at mennesker med stofmisbrug rent faktisk kommer i behandling inden for 14 dage.

Kl. 10:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Birgitte Vind (S):

Tak. Altså, nu kan behandling betyde mange ting, og det, at planen ligger efter 14 dage, betyder jo, at man, afhængigt af hvilken behandling der træder i kraft, kan gå i gang dagen efter. Men det kan være forskellige former for behandling, så det kan jo være svært at sige, om det er dagen efter eller to dage efter.

Kl. 10:08

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det, formand. Vi er nu i gang med at behandle et lovforslag, som vi i Venstre er rigtig glade for at vi nu får vedtaget her i Folketinget. Det er et lovforslag, som faktisk blev fremsat under den tidligere regering, men som desværre ikke blev vedtaget, på grund af at der var folketingsvalg. Men det har vi så chancen for nu.

Tidligere i den her uge kunne man læse i nogle af de danske aviser, hvordan tusindvis af stofmisbrugere faktisk bliver svigtet af systemet. Sundhedsstyrelsen antager, at omkring 84.000 danskere har et højrisikoforbrug af stoffer. Men opgørelsen viser, at der kun er omkring 17.000 borgere, som er i behandling for stofmisbrug, og det bekymrer mig rigtig meget. De mange stofmisbrugere får simpelt hen ikke den behandling, de har brug for. De mangler hjælp, og den hjælp håber jeg at vi nu kommer til at gøre bedre rundtomkring i kommunerne med det her lovforslag. For med lovforslaget er det sådan, at vi ønsker og også gennemfører en mere hurtig og effektiv og mere helhedsorienteret behandling. Der har vist sig behov for, at tingene også skal være mere gennemsigtige, og det er på den måde i dag, at mange kommuner faktisk tolker de her regler, altså de eksisterende regler, meget forskelligt.

Det glæder mig derfor, at vi med dagens lovforslag lægger op til en oprydning, kan man kalde det, og gør reglerne meget mere klare, så kravene til den kommunale behandlingsindsats bliver tydeliggjort.

På den baggrund er det også sådan, at der lægges op til, at man også kan styrke behandlingsgarantien, således at kommunalbestyrelserne skal sørge for, at behandlingstilbuddet udarbejdes, og at der laves en behandlingsplan, der skal sikre en systematisk og mere målrettet og sammenhængende tilrettelæggelse af selve behandlingsforløbet, og samtidig skal der træffes afgørelse om behandling på baggrund af omfanget af den enkelte borgers behov. Og dette inden for 14 dage.

Derudover lægges der op til, at man udbreder de gode eksempler og de effektive behandlingsmetoder, og på den her måde får vi forhåbentlig rigtig mange flere borgere til at få en højere kvalitet i den måde, man behandler dem på.

Det er altså et lovforslag, som tager initiativ til rigtig mange gode ting, og det er som sagt med til at styrke behandlingsgarantien for stofmisbrugerne.

På den baggrund kan jeg oplyse, at Venstre selvfølgelig støtter lovforslaget. Jeg har også lovet at hilse fra Nye Borgerlige og sige, at de også bakker op om lovforslaget.

Kl. 10:11

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der ikke ønsker om korte bemærkninger, og dermed kan vi gå videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Det bliver nok lidt en gentagelse, men det må I bære over med. Det her lovforslag er jo en del af satspuljen, hvor det foreslås at styrke den gældende behandlingsgaranti for social behandling af stofmisbrug ved at sikre klare regler for social behandling af stofmisbrug efter § 101 om social service. Det indbefatter bl.a., at borgerens problemer, udfordringer og behov skal afdækkes, så der sikres den rette misbrugsbehandling og eventuel anden hjælp og støtte, som borgeren måtte have behov for, samt at der skal udarbejdes en behandlingsplan. Det foreslås også at sikre, at kommunerne får en hjemmel til at kunne anvende gavekort i forbindelse med behandlingen af personer med stofmisbrug eller stofafhængighed,

herunder også børn og unge under 18 år, med henblik på at mindske frafaldet og øge behandlingseffekten.

Rapporten, som også er nævnt tidligere, og som hedder »Undersøgelse af mulighederne for at forkorte behandlingsgarantien for personer med et stofmisbrug« fra oktober 2018, viser, at der særlig i forhold til den sociale behandling af stofmisbrug er forskel på kommunernes tolkning af de eksisterende regler for behandlingsgarantien – det er noget, jeg kender til som handicapordfører, i forhold til hvordan kommunerne somme tider tolker reglerne – herunder særlig i forhold til forløbet, fra en borger anmoder om behandling, til behandlingen skal være iværksat senest 14 dage efter. Jeg synes også, det var et meget relevant spørgsmål, som Enhedslistens ordfører rejste i den forbindelse – tak for det.

Det vurderes, at det kan medføre en uensartet praksis for visitation til behandling, som kan have konsekvenser for den hjælp og støtte, som borgere med et stofmisbrug modtager, hvilket er u hensigtsmæssigt for borgernes retsstilling og for tilrettelæggelsen af den lokale behandlingsindsats. Og vi mener i Dansk Folkeparti, at der har været alt for mange eksempler på, at mennesker, der er afhængige, ikke har fået den rette hjælp – f.eks. ved vi, hvis det er borgere, der er afhængige og samtidig lever i et forhold, som kan være turbulent, at det er den målgruppe, som vil blive afvist på et krisecenter på grund af afhængigheden. Der er behov for en styrket indsats på det her område.

Det her er selvfølgelig et lille skridt i den rigtige retning. Men jeg har også et spørgsmål til ministeren. I et af høringssvarene – jeg tror, det er i høringssvaret fra Gadejuristen – nævnes det, at der i bemærkningerne står »socialpædagogisk eller terapeutisk indsats«, og at behandling efter servicelovens § 101 forudsætter en socialpædagogisk eller psykologisk funderet indsats. Så måske ministeren vil komme ind på, hvorfor det står, som det gør, i bemærkningerne.

Dansk Folkeparti ser frem til udvalgsbehandlingen, og vi vil også stille nogle opklarende spørgsmål, hvis der er behov for det. Men vi støtter forslaget.

Kl. 10:15

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Der er ikke ønske om spørgsmål til ordføreren i denne omgang. Dermed kan vi byde velkommen til den næste ordfører, og det er hr. Rasmus Helveg Petersen fra Det Radikale Venstre. Velkommen.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak for det. I lighed med de tidligere ordførere støtter Radikale Venstre også forslaget. Lovforslaget er jo en del af en satspuljeaftale, som Radikale er en del af, så vi er selvfølgelig på forhånd allerede forpligtet på det her. Det vigtige i forslaget er en pligt til fra kommunens side at udarbejde en behandlingsplan for en borger, der har et stofmisbrug, når vedkommende kommer ind, og at beslutte behandling inden for 14 dage.

Der er en anden del af lovforslaget, som er en hjemmel til at bruge gavekort som led i behandlingen. Der er gode erfaringer med det redskab, så i lighed med de tidligere ordførere støtter Radikale Venstre forslaget. Tak.

Kl. 10:15

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Heller ikke her er der ønske om yderligere opklarende spørgsmål. Dermed velkommen til SF's ordfører, fru Trine Torp. Værsgo.

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Tak for det. Det har jo været sådan, at kommunernes praksis, når man har skullet hjælpe personer med stofmisbrug, har været ret forskellig. Med det her lovforslag ønskes der en større ensretning af praksis, så der, når behandlingsgarantien træder i kraft, skal laves en helhedsorienteret indsats.

Det er desværre et velkendt problem, at blikket for helheden forsvinder, når man forsøger at løse et problem et sted og et andet et andet sted. Men menneskers liv hænger jo sammen. Derfor mener jeg også, at når der skal laves en behandlingsplan for misbrugsbehandling, skal der være en sammenhæng til og koordination med eventuelt andre handleplaner i borgerens liv.

Lovforslaget løser isoleret set ikke nødvendigvis problemerne med, at borgere ikke får den misbrugsbehandling, de har brug for. En presset kommunal økonomi betyder, at det mange steder har været svært at få døgntilbud, og den garanti får man ikke med det her lovforslag.

Så lægger forslaget også op til, at man øger brugen af de her gavekort, og der er det vigtigt for SF at sige, at gavekort forbliver et motiverende middel til, at man kan benytte sig af et behandlingstilbud. Men det skulle jo gerne være indholdet og kvaliteten i behandlingen, som var det motiverende og fastholdende, frem for straf og belønning. Et gavekort kan ikke erstatte et godt behandlingstilbud, og derfor bør vores primære fokus også i fremtiden være på at styrke de behandlingstilbud, der er.

Vi læner os i øvrigt også op ad høringssvar, der ønsker at få præciseret bestemmelserne, så det sikres, at alle kommuner benytter tilbuddet på samme måde.

I SF mener vi, at vi som fællesskab har en forpligtelse til at hjælpe folk ud af misbrug og sørge for, at der er hurtig hjælp til det, især når de selv er indstillet på, at de skal ud af deres stofmisbrug. Et vigtigt formål er, at borgerne føler motivation og ejerskab i forhold til behandlingen. Vi deltager gerne og vil også selv i fremtiden komme med forslag til, hvordan man kan styrke de her behandlingstilbud, men det her er et godt skridt på vejen, og derfor bakker SF op om det.

Kl. 10:15

hjælp, f.eks. en plads på en døgninstitution, hvis det var det, man havde behov for, eller en plads i et ambulant rådgivningstilbud eller andet.

Så har der været undersøgelser hos KL, der har været sammenbrud, og der har været alt muligt. Til sidst kommer det frem, at den er god nok: det er virkelig noget værre rod. Nu har vi behov for at få det præciseret, og det skal det her lovforslag så følge op på.

Det, regeringen ønsker at gøre med lovforslaget, er at sikre, at man inden for 14 dage, når man henvender sig og har et stofmisbrug, kan få truffet en afgørelse om, hvad for en behandling man skal have. Det betyder jo, og det er positivt, at alle de kommuner, der troede, at man kunne nøjes med at holde en samtale inden for 14 dage, bliver sat på plads. Men det betyder ikke, at behandlingen kommer til at blive iværksat inden for 14 dage.

Når jeg bruger så meget tid på det her, er det jo, fordi det er hamrende vigtigt for, at en behandling for stofmisbrug virker, at den bliver iværksat lige på det tidspunkt, når motivationen er der. Hvis man har et stofmisbrug, er der små lommer og vinduer af motivation. Det er sådan noget, man nærmest ikke kan gå alene og holde fast i for sig selv i 14 dage, og slet ikke i flere måneder.

Det her lovforslag betyder jo, at alle de kommuner, som siger, at de bare skal have truffet en afgørelse inden for 14 dage, og at det ikke gør noget, at der første plads på døgninstitutionen en måned senere, kan fortsætte, som om ingenting var hændt. Og det synes vi altså ikke er godt nok i Enhedslisten. Derfor vil vi gerne invitere de partier, der skulle være enige med os i det, til at få lavet et ændringsforslag, sådan at behandlingsgarantien meget tydeligt indebærer, at behandlingen skal være iværksat inden for 14 dage.

Det vil sige, at man skal have en plads på et ambulant rådgivningstilbud, eller at man skal have den mentor, man skal tildeles, eller at man skal have plads på daginstitutionen, eller hvad der ellers skal til inden for 14 dage. Det er altså ikke godt nok, at man bare har truffet en afgørelse inden for 14 dage. Så det vil vi gå i gang med at arbejde med.

De andre dele af lovforslaget, som andre også har talt om, synes vi er positive. Det, at det ikke har stået i loven tidligere, at man rent faktisk skal udarbejde en behandlingsplan, kan jo virke helt åndsvagt, men det kommer forhåbentlig til at få en positiv effekt. Vi synes også, at det er dejligt, at kommunerne får mulighed for at arbejde med de her motiverende gavekort, fordi de har vist sig at virke for mange.

Så, altså, det er jo et positivt lovforslag, men vi synes, at vi kan gøre bedre i processen, og vi håber, at der er flere partier, der vil være med til det i udvalgsarbejdet.

Kl. 10:22

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste taler er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten. Velkommen.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det, formand. Som vi har været inde på allerede, selv om debatten har været kort, så er der jo en forhistorie, i hvert fald til dele af det her lovforslag, som Enhedslisten har deltaget meget intensivt i.

For nogle år siden gik det op for os herinde på Christiansborg, at der var en meget uens behandling af de her mennesker med stofmisbrug, når de henvendte sig til kommunen og var motiveret til at indgå i behandling. Så kunne man fra kommunens side slå op i loven og sige, at der var en behandlingsgaranti på 14 dage. Nogle kommuner fortolkede den behandlingsgaranti på 14 dage sådan, at man skulle bare have indkaldt borgeren til et møde i løbet af 14 dage. Nogle kommuner forstod det sådan, at så længe der var truffet en form for afgørelse inden for 14 dage om, hvad behandlingen skulle være, så var behandlingsgarantien opfyldt. Og så var der nogle, som mente, at behandlingsgarantien først var opfyldt, når man rent faktisk var kommet i gang med behandlingen, altså havde fået noget

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger, og den første er fra fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:22

Anni Matthiesen (V):

Tak. Tak for ordførertalen. Det handler måske lidt om forskellige opfattelser af ord, for jeg læser i lovforslaget, at der står: »..., og til behandlingen skal være iværksat senest 14 dage efter.« For mig betyder det jo, at der er sat gang i en behandling senest 14 dage efter. Er det ikke korrekt, at det står i selve lovforslaget?

Kl. 10:22

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:22

Kl. 10:25

Pernille Skipper (EL):

Det mener vi ikke er blevet ændret. Problemet har været, at man har fortolket det forskelligt, og sådan som vi læser bemærkningerne, er der tale om en afgørelse. Jeg håber, at fru Anni Matthiesen har ret, og at jeg tager fejl, og at vi får opklaret det i udvalgsarbejdet. Så vil det være et rigtig godt lovforslag, og så vil det gå fra at være et godt til at være et rigtig godt lovforslag. Men det er ikke sådan, vi har læst det. Jeg synes i hvert fald, at det trænger til en opklaring.

Kl. 10:23

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 10:23

Anni Matthiesen (V):

Jeg er helt enig i, at hvis man er i tvivl og der stadig væk kan være risiko for, at man rundtomkring i kommunerne læser det forskelligt, har vi selvfølgelig en opgave her under selve udvalgsbehandlingen i at få det præciseret endnu bedre. Men jeg må i hvert fald sige, at da jeg læste lovteksten, blev jeg betrygget, men vi kan jo prøve at læse den sammen, så kan det være, vi finder ud af, om det er korrekt forstået.

Kl. 10:23

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:23

Pernille Skipper (EL):

Jeg er helt enig med fru Anni Matthiesen, for da jeg læste lovteksten, blev jeg også betrygget, men så læste jeg bemærkningerne, og så blev jeg bekymret igen. Det var også derfor, jeg stillede spørgsmålet til Socialdemokraternes ordfører tidligere, som jo bekræftede min forståelse af teksten her fra talerstolen, og det gjorde mig blot igen lidt mere bekymret. Men lad os endelig læse det hele sammen, for det kan være, det hjælper.

Kl. 10:24

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:24

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Og jeg er bekymret over, at fru Pernille Skipper er bekymret. Jeg har egentlig forståelse for, hvad fru Pernille Skipper siger, men inden vi går i gang med et ændringsforslag i forhold til at få præciseret det her, hvis der er nogle uhensigtsmæssigheder, vil jeg bare lige høre: Har fru Pernille Skipper været hos ministeren? For jeg er helt med på, at der altså er forskel på, om man lige bliver indkaldt til en samtale, og om der så er et år eller to, havde jeg nær sagt, før man kan komme i behandling. Jeg har desværre set alt for mange og også unge mennesker, som ikke har fået den hjælp, de havde behov for, og som er afgået ved døden. Og jeg mener da helt sikkert, at hvis vi her fra Folketingets side kan præcisere noget, som vi kan være helt sikker på bevirker, at man sætter hurtigt ind og hjælper dem, der har behov for det, vil vi gerne fra Dansk Folkepartis side være med til at kigge på det. Men inden vi går i gang med ændringsforslag og andet, tænker jeg, at det er relevant også at høre, hvad ministeren tænker om det.

Kl. 10:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Pernille Skipper (EL):

Det er jeg fuldstændig enig i. Det var også derfor, jeg stillede spørgsmål til Socialdemokraternes ordfører, jeg kommer også til at stille spørgsmål til ministeren, og jeg håber så sandelig, at jeg tager fejl i læsningen af bemærkningerne. Indtil videre har Socialdemokraternes ordfører bekræftet, at jeg ikke tager fejl. Ikke desto mindre er der altså stadig væk en uklarhed deri, og det er derfor, jeg siger: Lad os i det mindste arbejde hen imod præciserende bemærkninger eller opklarende spørgsmål, hvis det ikke skal være et ændringsforslag. Ændringsforslaget er ikke helligt som sådan, resultatet er det.

Kl. 10:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:25

Karina Adsbøl (DF):

Ja, det er i hvert fald vigtigt med resultatet, og det er i hvert fald også vigtigt, at man tager hånd om den her udfordring, der er. Vi ved jo godt, at når vi laver lovgivning herinde fra Christiansborg, har vi nogle gode intentioner, og vi ved også godt, at når så den lovgivning er kommet ud og gerne skulle virke, er det ikke altid, at den virker efter hensigten. Så det er jo vigtigt, at vi fra Christiansborg får lavet nogle klare retningslinjer, i forhold til hvordan det her skal tolkes. Det vil vi gerne være med til at kigge på.

Kl. 10:26

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:26

Pernille Skipper (EL):

Tak.

Kl. 10:26

Forhandling**Første næstformand (Karen Ellemann):**

Den næste spørger er fru Brigitte Klinskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:26

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Det er egentlig lidt det samme, for jeg undrer mig over fru Pernille Skippers spørgsmål til ordføreren for Socialdemokratiet om det her med iværksættelse af behandling. For der står jo netop:

»Lovforslagets formål er at sikre klarere regler for social behandling af stofmisbrug, herunder hvilke krav der stilles, fra en borger anmoder om behandling, og til behandlingen skal være iværksat senest 14 dage efter.«

Det læser jeg i hvert fald, som at behandlingen skal være iværksat senest 14 dage efter. Så derfor undrer det mig lidt. Og nu er det måske nok mere en kommentar, for jeg hørte, hvad ordføreren svarede Anni Matthiesen, der også spurgte ind til det.

Kl. 10:27

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Pernille Skipper (EL):

Mit svar er det samme: Altså, jeg håber da, at jeg tager fejl, men når vi læser bemærkningerne, er det ikke så tydeligt.

Første næstformand (Karen Ellemann):

Er der ønske om et andet spørgsmål? Ja, værsgo til fru Brigitte Klintskov Jerkel.

Kl. 10:27

og psykiske afhængighed af hårde stoffer er så stærk, at det er utrolig svært at blive stoffri, når man først er blevet afhængig. Derfor er det enkelte menneskes egen motivation helt afgørende i forhold til at komme ud af et stofmisbrug. Der kan være forskellige grunde til, at et menneske med stofmisbrug vælger at søge behandling for at komme ud af sit misbrug. Det kan være, at vedkommende har fået en kæreste, at man er ved at miste kontakten til sine børn, eller det kan være sundhedsmæssige konsekvenser af ens misbrug, som er ved at blive så fatale, at nu skal det være.

Kl. 10:27

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Det er bare en kommentar til det, og det er fint, at vi jo så får det afdækket i udvalgsbehandlingen, men det er i hvert fald, sådan som jeg læser det, og det er også det, jeg tænker var tanken bag det her, nemlig at det var vigtigt at have en frist på, hvornår den skulle være iværksat.

Kl. 10:27

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:27

Men uanset hvad der har motiveret et menneske med misbrug til at tage denne livsvigtige beslutning, er det afgørende, at der er hjælp at få, mens motivationen er til stede. Det nytter ikke, at den behandlingssøgende skal vente i måneder, for så forsvinder motivationen muligvis, og man kommer tilbage til sine gamle venner og netværk. Derfor har vi i Alternativet igennem længere tid talt for en styrket behandlingsgaranti, og vi er rigtig glade for det her lovforslag, der ikke kun slår fast, at en stofmisbruger skal have ret til behandling efter 14 dage, men også, at iværksættelse af behandlingen skal ske hurtigt. Og hvis tilfældet er, som fru Pernille Skipper siger, at det ikke er præciseret tydeligt nok, vil vi rigtig gerne være med til at se på det. Tak for ordet.

Kl. 10:31

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger til ordføreren i denne omgang. Og så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:27

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Det her lovforslag er med til at sikre, at personer med stofmisbrug kan komme i behandling inden for 14 dage, efter de har anmodet om at komme i behandling. Netop for den her gruppe er det så vigtigt, at behandlingen iværksættes, når man er motiveret for det, og det må jo antages, at man som misbruger er det, når man netop anmoder om gerne at ville i behandling. Og så er det jo vigtigt at gribe dem, og at der ikke går for lang tid, før den bliver iværksat.

I lovforslaget er der også indarbejdet, at der ved behandlingens start skal udarbejdes en behandlingsplan. I dag er det en mulighed, men ikke en pligt, men det bliver det nu fremover. Behandlingsplaner er jo med til at understøtte borgernes motivation og ejerskab til behandlingen, som jo også er ret vigtig for den her målgruppe.

Hensigten helliger midlet, kunne jeg næsten fristes til at sige, for i lovforslaget er der også indarbejdet muligheden for at give et skattefrit gavekort. Det har nemlig vist sig som et effektivt redskab til at fastholde borgere i behandling og mindske frafaldet. Det er dog vigtigt for mig at sige, at for os er det vigtigt, at der følges op på, om de så bliver i behandlingen og ikke kun kommer en enkelt gang, for det skal jo gerne have en effekt på den lange bane. Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:29

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Hermed skal jeg byde velkommen for første gang på talerstolen, formoder jeg, til fru Mia Issa Bloch fra Alternativet. Velkommen til.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance støtter lovforslaget. Vi synes, det er et godt og positivt lovforslag. I stedet for at gentage, hvad andre har sagt, vil jeg gribe lidt fat i det her med de motiverende gavekort, som kommunerne nu får mulighed for at bruge i behandlingen af stofmisbrugere. Hvis folk ikke har bemærket det, er det et paradigmeskift, kan man sige, især i venstrefløjens opfattelse af det at være stofmisbruger. Man anerkender, at det er motivation, der skal til for at komme ud af et stofmisbrug, altså at stofmisbrug ikke er en sygdom, som rammer mennesker, men er noget, som mennesker kommer ud i, bl.a. fordi de ikke har den rette motivation i livet. Derfor kan man hjælpe dem med at få en motivation, og man kan lave kognitive samtaler, der fører til motivation, og man kan give gavekort for at skabe motivation til at få et andet liv.

Så det med, at man er offer for samfundet og derfor er endt på samfundets bund som misbruger, er afløst nu af et nyt paradigme, som handler om, at vi skal sikre, at de mennesker har en motivation for at få et andet liv. Jeg vil bare tage hatten af for venstrefløjen, fordi man nu ikke længere betragter alle samfundets svageste som ofre for omstændigheder i livet, de ikke kan gøre noget ved, men at man nu anerkender, at det, der skal til, for at folk får et bedre liv, er, at der skabes en motivation i folk til at få et anderledes liv. Tak for det.

Kl. 10:33

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Det har udløst et ønske om en kort bemærkning fra fru Trine Torp, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Mira Issa Bloch (ALT):

Tak for ordet. Vi har alle sammen set, hvordan stofmisbrug kan fastholde mennesker i et uværdigt og nedværdigende liv. Det sker i mange samfundslag, men ikke mindst i bunden af samfundet, hvor stofmisbrug er et kæmpe problem, bl.a. blandt hjemløse. Den fysiske

Trine Torp (SF):

Det var da noget af en tolkning af venstrefløjens politik, må jeg nok sige. Jeg kunne da godt tænke mig at høre hr. Ole Birk Olesen dokumentere, hvor det var, at vi, i hvert fald i SF, har sagt, at stofmisbrug skulle være en sygdom, og at det skulle være noget,

man var offer for. Tværtimod mener jeg, at det er en lang tradition i venstrefløjen at gå ind for empowerment i behandlingen af socialt udsatte, altså at det netop er drivkraften, vi skal understøtte. Men det er også rigtigt, at vi mener, at der er vilkår i vores samfund, som fastholder mennesker i et liv, som de ikke ønsker. Det er også rigtigt. Men sådan en entydig årsagsforklaring kunne jeg godt tænke mig at høre hvor hr. Ole Birk Olesen har fra.

Kl. 10:34

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har desværre ikke taget mine Hanne Reintoft-citater med i dag, men Hanne Reintoft og folk, som har den samme politik som hende, og som identificerer sig med hende, socialrådgivermiljøet i 1970'erne og 1980'erne, var jo domineret af den tankegang, at man ikke skulle sige til folk, at de selv skulle gøre en indsats, men netop skulle få dem til at forstå, at deres liv var et produkt af nogle omstændigheder, som ikke var deres skyld, men som var samfundets skyld, og at de i stedet skulle gå ind og prøve at ændre samfundet for at ændre deres egen situation.

Kl. 10:35

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Trine Torp.

Kl. 10:35

Trine Torp (SF):

Se, det her er jo ret interessant, og de citater vil jeg også gerne se. Men det er jo det her med, hvordan forholdet mellem individ og samfund er. Det er jo en lang ideologisk diskussion. Men er det ikke også korrekt, at der kan være vilkår i menneskers liv, samfundsmæssige vilkår, som fastholder mennesker i en position, hvor de ikke kan træffe valg om at bryde ud af det, som er problematisk for dem?

Kl. 10:35

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Trine Torp har fuldstændig ret i, at nogle har været udsat for ting i deres opvækst, altså er vokset op under omstændigheder, som har gjort det meget sværere for dem at træffe nogle sunde og fornuftige valg senere i livet; og i nogle tilfælde må man sige, at det også næsten er umuligt, og derfor kan de ikke bringes til at træffe bedre valg i deres liv, andet end hvis vi andre hjælper dem. Det er fuldstændig korrekt, og det ville jeg aldrig nogen sinde benægte.

Kl. 10:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:36

Pernille Skipper (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Ole Birk Olesen, hvilket årstal vi har.

Kl. 10:36

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, vi skal ikke langt tilbage i årstal, og jeg tror også, man kan genfinde citater så sent som i dag, som beskriver det at have et stofmisbrug som en sygdom mere end som et produkt af nogle valg, man foretager, og et produkt af de motivationer, man har i sit liv. Men det, der nu er tilfældet, er jo, at selv fru Pernille Skipper fra Enhedslisten, som er den yderste venstrefløj her i Folketinget, siger, at det er vigtigt, at de har den rette motivation, og at dem kan man hjælpe med et gavekort. Man kan trods alt ikke kurere blindtarmsbetændelse eller kighoste med et gavekort. Det er rigtige sygdomme, men stofmisbrug er jo et spørgsmål om, at man skal have en vilje til noget andet end at misbruge stoffer.

Kl. 10:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:36

Pernille Skipper (EL):

Jeg synes bare, det er overordentlig morsomt, når hr. Ole Birk Olesen stiller sig op og gengiver en karikeret og forkert holdning og tillægger den hele venstrefløjen, og at han, når han bliver spurgt til, hvor det mon kommer fra, så går tilbage til 1970'erne. Og for at svare på mit spørgsmål: Det er 2019 i dag.

Når vi arbejder med socialpolitik, hvilket vi gør rigtig meget i Enhedslisten og SF og også de partier, der ikke definerer sig helt lige så meget som venstrefløj, så gør vi det ud fra den tanke, at mennesker faktisk kan noget, og nogle gange bliver de mødt med nogle omstændigheder, der er hårde, og dem skal vi hjælpe dem med at komme forbi. Men de har en indre motivation. Vi har lige stået på talerstolen og talt om, alle sammen, hvor vigtigt motivation er, og så synes jeg bare, det er så flot, at Liberal Alliance (*Første næstformand* (Karen Ellemann): Tak til spørgeren!) igen karikerer diskussionen og forfladiger den.

Kl. 10:37

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak! Taletiden er for længst opbrugt.

Ordføreren.

Kl. 10:37

Ole Birk Olesen (LA):

Men jeg har netop også i min tale glædet mig over, at der er sket det paradigmeskift på venstrefløjen, at man nu anerkender, at motivation fylder noget. Og hvor man tidligere sagde, at alle dårligdomme i samfundet skyldes samfundets strukturer, er man gået ind på den bane, som Hanne Reintoft i sin tid advarede mod – altså at det var en borgerlig opfattelse af sociale problemer at sige til folk, at de selv skulle gøre en indsats for at komme ud af deres problemer.

Kl. 10:38

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Brigitte Klitskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:38

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Nu har jeg jo siddet og lyttet til ordføreren tale, og jeg må indrømme, at noget af det, der bliver sagt, falder mig lidt for brystet, så jeg bliver nødt til lige at kommentere på noget af det. Noget af det, som ordføreren er inde på, er det her med, at det er viljen hos stofmisbrugere til at ville noget og sådan nogle ting.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren er klar over, at en del af de unge, som kommer ud i misbrug –

hashmisbrug osv. – har nogle diagnoser som adhd, autisme, ocd osv. og faktisk bruger det lidt som selvmedicinering. Så faktisk har de nogle vanskeligheder. Det lyder lidt, som om ordføreren ikke er klar over, at det faktisk også er en del af dem, vi taler om her.

Kl. 10:39

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jeg fuldt ud klar over. Som jeg også sagde i mit svar til fru Trine Torp eller Pernille Skipper – jeg husker ikke, hvem det var – så er der mange børn og unge, som er opvokset med ulig dårligere vilkår i forhold til at få et godt liv senere hen end andre børn og unge. Og et af de dårlige vilkår, man kan have, er jo, at man har nogle psykiske eller mentale udfordringer, som man lider under.

Det ændrer dog ikke på, at selv om man har de udfordringer, som også fru Brigitte Klinskov Jerkel taler om, så kan man ikke komme ud af et misbrug, medmindre man selv gør en indsats for det og selv vil det. Det er jo derfor, vi nu taler om, at vi skal bruge motiverende gavekort i behandlingen af stofmisbrug.

Kl. 10:40

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Brigitte Klinskov Jerkel.

Kl. 10:40

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Jamen nu er det jo sådan, at mange af de her børn, der har de her diagnoser – adhd, autisme, ocd, spiseforstyrrelser osv. – jo vokser op i helt almindelige familier, hvis man må kalde dem det. Ordføreren siger, at de er vokset op under ulige vilkår. Jamen vi taler om helt almindelige velfungerende familier, som har fået nogle børn, der har nogle vanskeligheder, som kan være opstået ved fødslen eller er arveligt eller et eller andet. Gør det slet ikke indtryk?

Kl. 10:40

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg har aldrig sagt andet. Jeg har aldrig sagt, at det alene er børn fra dårlige familier, som har problemer med adhd eller har lignende diagnoser – det har jeg aldrig nogen sinde sagt. Jeg ved ikke, hvor det kommer fra; det er noget, der er opstået i fru Brigitte Klinskov Jerkels hjerne.

Kl. 10:41

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Dermed er ordførerrækken tilendebragt, og vi kan byde velkommen til social- og indenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 10:41

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Tak for det, formand. Lad mig starte med at kvittere for modtagelsen af lovforslaget her. Det er en hjertesag for regeringen at række hånden længere ud til de mest udsatte borgere, vi har. Det gælder ikke mindst unge, som kommer ud ad en skæv vej på grund af et misbrug. Derfor glæder det mig, at partierne bag satspuljeaftalen for 2019 indgik aftale om at styrke behandlingsgarantien, og det er jo den aftale, vi udmønter med lovforslaget her.

Jeg vil gerne starte med overordnet at sige, at vi ikke på nogen måde løser alle problemer for udsatte mennesker og mennesker i

stofmisbrug her. Jeg vil rigtig gerne kvittere for, at så mange af Folketingets partier her er optaget af, hvordan vi kan gøre det bedre, og interessen er endda bredere, end hvad det her lovforslag handler om. Det gør mig rigtig optimistisk i forhold til det arbejde, der ligger foran os, og jeg hilser også altid en bredere principiel diskussion om stofmisbrugsbehandling, skadesreduktion osv. velkommen. Det er spændende at lytte til, men jeg vil undlade at gå ind i det, for det falder lidt uden for omfanget af lovforslaget her.

Det her lovforslag er jo meget konkret. Der kom en rapport om behandlingsgarantien i oktober 2018, som viste, at der er forskel blandt kommunerne i tolkningen af den eksisterende behandlingsgaranti. Det er fuldstændig afgørende, og det har flere ordførere jo også sagt, for effekten af behandlingen, at mennesker med et stofmisbrug får hjælp, og at de får den hurtigt, når de er motiverede. Formålet med undersøgelsen var at se på, om behandlingsgarantien på de 14 dage, der allerede gælder i dag, er god nok. I undersøgelsen peger interessenterne på, at en forkortelse af behandlingsgarantien ikke vil have stor betydning for mennesker med et stofmisbrug, men at der i stedet er behov for at styrke de gældende regler. Det er baggrunden for det her lovforslag, hvor formålet er at tydeliggøre de krav, som stilles, fra man anmoder om hjælp, og til behandlingen skal være iværksat senest 14 dage efter.

Med lovforslaget indfører vi som noget nyt også en pligt til at udarbejde en behandlingsplan. Det giver kommunerne mulighed for at anvende gavekort i stofmisbrugsbehandlingen, som jo netop har vist en god effekt i forhold til at fastholde unge i behandling, og det er jo alfa og omega, altså fastholdelse, hvis vi skal hjælpe unge ud af misbrug.

Jeg ser meget frem til udvalgsbehandlingen, og jeg står naturligvis til rådighed for besvarelse af de spørgsmål, som udvalget måtte ønske at få belyst, men jeg kan da lige knytte et par enkelte ord til noget af det, der har været oppe allerede her. Jeg er sikker på, at vi også får lejlighed til at komme det nærmere i udvalgsbehandlingen.

Dansk Folkeparti spørger ind til, hvorfor der bliver brugt beskrivelsen terapeutisk behandling, og virkeligheden er, som ordføreren også kan læse i høringsnotatet – men jeg svarer også gerne på det igen, hvis ordføreren vil have det på skrift – at det er en reel beskrivelse af det, der er den faktiske behandling i dag; efter gældende ret er der ikke et krav om, at det skal være psykologbehandling, der bliver brugt i stofmisbrugsbehandlingen, fordi den konkrete stofmisbrugsbehandling skal tilrettelægges efter den enkelte borgers behov, og derfor er det mere korrekt i forhold til både gældende ret og den faktiske behandling derude, at man skriver »terapeutisk«. Det skal ikke ses som en forringelse, for det er det ikke, og sådan skal det heller ikke tages ned.

Til Enhedslisten vil jeg sige, at behandlingen skal være iværksat inden 14 dage. Det står forskellige steder i bemærkningerne til lovforslaget, både i 2.2.1. og i 2.2.3., men jeg kan høre, at det er noget af det, der vil være godt at få fuldstændig klarlagt under udvalgsbehandlingen. Så lad os få det præciseret, så det kan stå tydeligt, når vi afslutter og tredjebehandler, i den betænkning, som kommer til lovforslaget. Det vil jeg meget gerne medvirke til, for det her skulle jo netop være et forslag, en ændring af loven, der gør det tydeligere, hvad det er for en pligt, kommunerne har.

Jeg tror ikke, jeg vil sige noget til den sidste diskussion om gavekort og hele movemetoden, men måske bare knytte den kommentar til den, at gavekortet jo er en del af den samlede behandlingsmetode. Derfor var det en spændende ideologisk diskussion, der var, men den var måske sådan lidt løsrevet fra det, vi faktisk forsøger at gøre med lovforslaget.

Så vil jeg bare sige mange tak for den dybe interesse i indsatsen for mennesker i stofmisbrug generelt, men også den positive modtagelse af lovforslaget her.

Kl. 10:45

Kl. 10:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:45

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, og tak for ministerens tale. Men der er jo forskel på den vejledning, vi har nu, hvori der står socialpædagogisk eller psykologisk funderet indsats i et helhedsorienteret forløb, og at man så i den nye vejledning ændrer det til socialpædagogisk eller terapeutisk. Det er jo derfor, at der har været en bekymring i forhold til det i hørings-svarene. Vil ministeren udelukke at ændre det til ordet terapeutisk eller også skrive terapeutisk/psykologisk ind? Det har jo stået i den tidligere vejledning, og vi ved jo godt, hvordan og hvorledes ord kan tydes og tolkes ude i behandlingerne.

Kl. 10:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 10:46

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Jeg synes, at det kan være rigtig fint i udvalgsarbejdet at få præciseret, hvad der er baggrunden for den her ændring, så der ikke er nogen, der kan læse noget ind i den ændring, som ikke skal læses ind i den. Så lad os endelig få stillet et spørgsmål om det i udvalgsarbejdet, og så kan vi få klarlagt baggrunden for den. Som sagt er der jo i høringsnotat redegjort for ændringen, men lad os endelig få det præciseret yderligere. Jeg tror ikke, at der er nogen af os, der har en interesse i, at der her skal være en uklarhed og en usikkerhed.

Kl. 10:46

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:46

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Jamen så vil jeg også godt lige følge op på den diskussion eller debat, der har været i dag, netop i forhold til behandlingsdelen. Hvad tænker ministeren om det? Er det nok at sige, at man har overholdt behandlingsgarantien, hvis man har indkaldt en til en samtale, eller tænker ministeren, at det skal være sådan, at der selvfølgelig er iværksat en behandling i form af et tilbud eller andet?

Kl. 10:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 10:47

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Som jeg også selv sagde i min egen opsamling, skal behandlingen være iværksat senest 14 dage efter, og jeg henviste også til der i lovbetragtningerne, hvor det står, under afsnittet om gældende ret og den foreslåede ordning. Men lad os få det præciseret i udvalgsbehandlingen, for det her skal være et lovforslag, der sikrer større klarhed, og er der nogle uklarheder, vi kan være med til at mane i jorden, så lad os gøre det i udvalgsbehandlingen. Det er en åben dør at løbe ind hos mig.

Kl. 10:47

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Anni Matthiesen (V):

Tak. Vi kredser lidt omkring et enkelt ord, tror jeg, altså »iværksat«. Og jeg vil egentlig bare spørge ministeren om, hvad ministeren forstår ved, at en behandling skal være iværksat. For jeg tror egentlig, at det måske er der, problemet kan være, og at det måske er der, der kan være behov for – også i bemærkningerne – at definere det lidt klarere. Altså, hvornår er en behandling iværksat?

Kl. 10:48

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ministeren.

Kl. 10:48

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Jamen lad os prøve at få det uddybet. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at jeg står her på talerstolen som minister og laver en definition af det, for det skal selvfølgelig defineres på en måde, så man ikke kan være i tvivl om det. Så lad os gøre det i udvalgsbehandlingen.

I forlængelse af det vil jeg så måske bare sige – så vi alle sammen er opmærksomme på det – at Ankestyrelsen som noget nyt er begyndt at føre statistik over klagesager og omgørelsesprocenter, så vi kommer også til at få noget mere viden om – altså, hvis der er nogle problemer her – hvordan man så faktisk forstår de regler, der er. Det vil jeg i hvert fald følge meget tæt.

Så lad os endelig få klargjort det her lovforslags ændringer og rækkevidde i udvalgsbehandlingen. Og så vil jeg også bare anmelde, at det her er noget, jeg tror vi kommer til at forholde os til. Jeg vil i hvert fald fortsat være dybt optaget af det. Jeg tror ikke, vi har løst alle problemer med nærværende lovforslag.

Kl. 10:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål til denne sag.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Social- og Indenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Afskaffelse af forudgående børnesamtale ved økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren, afskaffelse af særhandleplaner og afskaffelse af afgørelse om revision af handleplan m.v.).

Af social- og indenrigsministeren (Astrid Krag).

(Fremsættelse 02.10.2019).

Kl. 10:49

Forhandling

Første næstformand (Karen Ellemann):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører på talerstolen er fru Birgitte Vind fra Socialdemokratiet. Velkommen.

(Ordfører)

Birgitte Vind (S):

Tak for det. Så er vi kommet til L 8. Lovforslaget, vi behandler her i dag, er en genfremsættelse af L 229 fra den 24. april 2019 fremsat af den daværende regering, men det bortfaldt grundet folketingsvalget. Det her lovforslag udmønter tre regelforenklingsforslag, som er et led i moderniserings- og effektiviseringsprogrammet fra kommunernes økonomiaftale tilbage i 2017. Det er med andre ord et lovforslag, som har til formål at mindske en del af det bureaukrati, som desværre – for det må vi erkende – har overtaget store dele af den offentlige sektor, også på børne- og socialområdet.

Når jeg kigger ud over den offentlige sektor i dag, er der ingen tvivl om for mig, at der mangler tid og ressourcer, og jeg forstår godt den bekymring, der er, for, om der overhovedet bliver råd til velfærd i fremtiden, og selvfølgelig skaber det utryghed. Der er heller ingen tvivl om, at der skal mange, mange greb til for at sikre, at vi også fremover har det velfærdssamfund, som vi har brug for, og som vi alle sammen ønsker.

Derfor er vi også nødt til at begynde at tage livtag med bureaukratiet og kontrollen i den offentlige sektor. Der skal frigøres tid, så medarbejderne kan koncentrere sig om kerneopgaverne. Der er ingen tvivl om, at vi ude i kommunerne har en række meget, meget dygtige mennesker, der arbejder i den offentlige sektor, og som egentlig gerne bare vil have lov til at udføre deres opgaver uden nødvendige regler. Det er noget af det, vi forsøger at løse med dette lovforslag.

For det første indebærer lovforslaget en afskaffelse af forudgående børnesamtale ved økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren. I dag skal der ifølge serviceloven afholdes en børnesamtale med barnet eller den unge, inden man kan yde økonomisk støtte til forældrene. Ved at fjerne dette krav undgår vi, at barnet eller den unge bliver inddraget i sager, der vedrører forældremyndighedsøkonomi, og det ved vi vil være til gavn for barnet. Vi ved, at børn, der oplever at skulle have et ansvar for og være skyld i forældrenes økonomi, bliver tynget af det. Så en unødvendig byrde kan altså blive taget fra barnet og den unge med dette lovforslag. Og så mindsker vi også sagsbehandlingstiden.

For det andet indebærer lovforslaget en afskaffelse af særhandleplaner for henholdsvis kriminalitetstruede unge og for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug. Det er jo, fordi der i serviceloven allerede er mulighed for at arbejde med helhedsorienterede handleplaner, altså handleplaner, der tager afsæt i barnet, den unge og familiens situation, og som kan komme hele vejen rundt om barnets problemer. Ved at afskaffe særhandleplanerne mindsker vi den administrative byrde og indsatsen forenkles, men det vigtigste er vel egentlig også, hvordan barnet, den unge og forældrene oplever det her. Det kun at skulle forholde sig til en handleplan må i sandhed da være en lettelse for de unge mennesker og deres forældre.

Endelig indebærer dette lovforslag også en ændring af serviceloven, der betyder, at revisionen af handleplanen går fra at være en afgørelse til at blive en procesledende beslutning. At gå fra at være en afgørelse til en procesledende beslutning er jo fuldstændig i tråd med, at en revision af en handleplan eller dele af en helhedsorienteret handleplan skal ske i et samarbejde med forældrene og den unge. Parterne vil selvfølgelig fortsat kunne klage over selve foranstaltningen i handleplanen.

Jeg synes, at vi alt i alt står her med et lovforslag, som på alle måder er et skridt på den rigtige vej til at mindske bureaukrati, og som giver kommunerne mulighed for at udarbejde en handleplan som en del af en proces, hvor barnet, den unge og forældrene løbende er inddraget, og hvor kompleksiteten for borgerne mindskes væsentligt. Og som sagt vurderes lovforslaget at indebære færre administrative byrder både for borgerne, men også for det offentlige.

Kl. 10:49

Så Socialdemokratiet støtter selvfølgelig fuldstændig op om lovforslaget.

Kl. 10:53

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønsket korte bemærkninger, og dermed vil jeg byde velkommen til den næste ordfører i rækken, og det er fru Anni Matthiesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Anni Matthiesen (V):

Tak for det. Jeg kan jo starte med at afsløre, at vi i Venstre bakker varmt op om det her lovforslag. Det var et lovforslag, som i lighed med det tidligere lovforslag desværre ikke blev vedtaget inden folketingsvalget, og derfor er det rigtig godt, at vi nu får taget fat på det og får kørt det igennem her i Folketingssalen.

Og ja, som en tidligere ordfører også fortalte, er det jo et lovforslag, som fjerner nogle rigide og unødvendige krav til sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet efter serviceloven. I det hele taget synes jeg, at det her lovforslag er med til at sende et rigtig godt signal om, at vi også her fra Christiansborg skal huske på at give plads og for den sags skyld også at have tillid til, at offentligt ansatte kan koncentrere sig om at tage fat på det, der er det vigtigste, og for den sags skyld at have mere tid til selve kerneopgaven. Det er jo desværre sådan, at der er mange steder, hvor der er unødvendigt bureaukrati og for den sags skyld også unødvendig kontrol, og derfor er det her lovforslag nu med til at fjerne noget af det, og det giver helt god mening.

Jeg vil ikke holde en lang ordførertale og ikke gentage det, der lige er blevet sagt, men jeg vil selvfølgelig også her fra talerstolen sige, at jeg er rigtig glad for, at også de relevante aktører generelt tager rigtig positivt imod lovforslaget i de høringssvar, som de har sendt ind.

Så Venstre støtter selvfølgelig lovforslaget her, og igen har jeg lovet at hilse fra Nye Borgerlige og sige, at de også bakker op om lovforslaget.

Kl. 10:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke noget ønske om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det. Så synes jeg, at I skal læne jer godt tilbage, for jeg har tænkt mig at holde en rigtig lang ordførertale. Nej, spøg til side.

Det her lovforslag omhandler jo regelforenklinger. Man foreslår at ophæve den nuværende bestemmelse om, at der skal afholdes en forudgående børnesamtale ved afgørelser om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren. Det giver jo god mening at friholde børn for at blive inddraget i dette, når sagen har et klart afgrænset problem, der kan løses igennem økonomisk støtte.

Der lægges endvidere op til, at arbejdet med to særhandleplaner for henholdsvis kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug i stedet indarbejdes i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140 eller den helhedsorienterede plan efter § 140 a, og det giver også god mening med kun én handleplan.

Afslutningsvis lægges der op til, at revision af en handleplan fremover skal ske som en beslutning og ikke træffes ved en afgørelse, og beslutningen herom vil fremover være at anse som en procesledet beslutning. Om disse ændringer siges det i lovforslaget, og de

vil fjerne unødvendige krav til sagsbehandlingen, uden at borgernes retssikkerhed forringes. Det er i hvert fald det, der står i lovforslaget.

Men vedrørende det sidste punkt har der altså været noget bekymring omkring det, der vedrører afgørelse om revision af handleplanen. Handleplanen er jo et vigtigt koordinationsredskab, og opfølgning på handleplanen skal jo bl.a. sikre, at såvel de overordnede som de konkrete mål løbende bliver evalueret, samt at iværksatte foranstaltninger ikke løber længere end formålet tilsiger. Når en myndighed skal afgøre en sag, har sagens parter ret til at komme med bemærkninger, forinden afgørelsen træffes. Manglende partshøring kan jo føre til, at der træffes en forkert afgørelse, fordi grundlaget for afgørelsen er forkert eller utilstrækkeligt. Jeg kan godt følge det uhensigtsmæssige i, at en afgørelse om revision af handleplanen kan påklages særskilt sideløbende i det tilfælde, hvor der også sker en ændring af iværksatte foranstaltninger, men hvad så med den situation, hvor der ikke sker en samtidig ændring af foranstaltninger? Kunne man ikke forestille sig, at der netop i den situation skal træffes en afgørelse, som kan påklages Ankestyrelsen? Derfor vil jeg godt høre ministeren, om ministeren vil imødekomme de bekymringer, der har været vedrørende dette, og eventuelt overveje DF's forslag.

Vi ser frem til udvalgsbehandlingen og også til ministerens besvarelse. Tak for ordet.

Kl. 10:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er ordføreren for Det Radikale Venstre, og det er hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Mange tak for det. I lighed med det forslag, vi lige har behandlet, er jeg fuldstændig enig med de foregående talere og skal derfor også spare forsamlingen for en alt for lang tale. Det udmærkede lovforslag, vi står med her, forenkler sagerne for borgerne og for administrationen i kommunerne. At fjerne særplaner om stoffer og kriminalitet til fordel for helhedshandleplaner er oplagt godt, og at vi kommer til at skåne nogle børn for en påtvungen og unødvendig samtale, er også godt. Lovforslaget er født i kommunernes virkelighed og ført ind til os af KL, og jeg værdsætter altid, når vi kan gå den vej rundt og vi kan få virkelighedstestet vores lovgivning af kommunerne, få respons, og så må vi jo så også tage vores ansvar på os og rette lovligt ind, så de passer til virkeligheden.

Vi støtter lovforslaget.

Kl. 10:59

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til den radikale ordfører. Den næste ordfører i rækken er fru Trine Torp fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Tak for det. På børne- og ungeområdet har vi længe været optaget af at sikre kvaliteten i sagsbehandlingen, og så har vi med tiden fået lagt så mange proceskrav ind, at man kan blive lidt i tvivl om, om det reelt også sikrer kvaliteten. Sagsbehandlingen skal rumme det, der skaber den bedste undersøgelse af barnets eller den unges behov. Kvalitet skal sikres, men ikke nødvendigvis ved oceaner af proceskrav.

Børnesamtalen er f.eks. vigtig for at inddrage barnets perspektiv. Jeg synes, man skal have mange flere gode børnesamtaler, end det er tilfældet i dag, men det er ikke bare det at holde en børnesamtale

på lovbestemte tidspunkter, der gør, at et barn føler sig hørt og inddraget. Det skal være som et naturligt led i sagsbehandlingen og ikke bare, fordi man skal opfylde nogle krav. F.eks. er det ikke særlig relevant med en børnesamtale i forhold til at afgøre, om der skal gives økonomisk støtte til en forælder.

På samme måde er det med handleplaner. Det vigtigste er ikke bare, at den bliver lavet, men at det er en god og en helhedsorienteret handleplan, som også reelt skaber forbedringer i barnets liv. Det handler om den rette balance mellem bureaukrati, der sikrer retssikkerhed, og at der skal være en mening med reglerne.

Jeg synes, at man med det her lovforslag har ramt nogle af de punkter, som vi i hvert fald godt kan se vil være med til at afbureaukratisere på en måde, så det ikke har negative konsekvenser.

I SF støtter vi også lovforslaget.

Kl. 11:01

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak. Enhedslisten støtter også lovforslaget. Det er blevet gennemgået, hvad det handler om, det er nogle udmærkede afbureaukratiseringstiltag, og det har vi ikke flere bemærkninger til, tror jeg. Tak.

Kl. 11:01

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak for en meget kort ordførertale med vigtige budskaber. Den næste ordfører i rækken er fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti. Velkommen til.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Tak. Formålet med lovforslaget her er at fjerne unødvendige krav til sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet, hvor det ikke anses som nødvendigt for at oplyse sagen eller få den støtte, der påtænkes iværksat. Det er rigtig godt, for så kan tiden i kommunerne bruges mere hensigtsmæssigt. Samtidig er det lagt ind at ophæve bestemmelsen om, at der skal afholdes en forudgående børnesamtale ved afgørelser om økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaverne, og at særhandleplaner for kriminalitetstruede unge og unge med et behandlingskrævende stofmisbrug afskaffes. De indgår i stedet for fremadrettet i den almindelige handleplan efter servicelovens § 140. Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 11:02

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til den konservative ordfører. Den næste ordfører i rækken er fru Mira Issa Bloch fra Alternativet. Velkommen.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Mira Issa Bloch (ALT):

Tak for ordet. Dette lovforslag fjerner tre unødvendige dokumentationskrav på børne- og ungeområdet. De tidligere ordførere har på udmærket vis allerede redegjort for indholdet i kravene. I Alternativet er vi meget store tilhængere af at afskaffe unødige dokumentationskrav og dermed skabe meget mere plads til kerneopgaver og en større grad af tillid til de enkelte medarbejderes evne til at tage de rette beslutninger.

For en god ordens skyld har vi selvfølgelig noteret os, at høringsvarene er positive. Eksempelvis skriver Dansk Socialrådgiverfor-

ening, at de foreslåede ændringer af serviceloven udgør en forenkling af regelsættet, som ikke svækker børns og forældres retssikkerhed eller deres mulighed for at få den rette støtte til udvikling. DS kan derfor tilslutte sig gennemførelsen af de foreslåede ændringer. Så det bliver et ja her fra Alternativet. Tak for ordet.

Kl. 11:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance, der kommer med lange skridt. Velkommen til.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance støtter også lovforslaget.

Kl. 11:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Således er ordførerrækken tilendebragt, og dermed kan ministeren få lov til at sige noget om lovforslaget. Velkommen til, værsgo.

Kl. 11:04

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Tak for det. Det tror jeg alligevel var to rekorder i de sådan to the point – nej, det må man ikke sige – altså korte og helt præcise ordførertaler. Man skal jo ikke stå og snakke udenlandsk her på talerstolen – det beklager jeg, formand.

Mange tak for modtagelsen af lovforslaget her. Jeg er meget enig med dem, der har understreget, at vi alle sammen herinde i Folketinget har et ansvar for, at når lovmaskinen kværner, må den altså ikke kværne så meget, at vi ender med at opstille unødvendige procesregulerende krav til kommuner, når de skal varetage nogle af vores allermost udsatte borgeres problemer. I det her tilfælde taler vi selvfølgelig om nogle sårbare børn og unge.

Det er nogle små ændringer, vi laver, i lovgivningen her, men det betyder, at vi sikrer bedre plads til fagligheden og mere fokus på borgernes behov til glæde for både børn og unge og deres forældre. Der er ikke tale om de meget store ændringer, men det er forenklinger, som kommunerne har ønsket sig, samtidig med at de ikke forringer borgernes retssikkerhed. Og lad mig da bare for egen regning sige, at jeg håber, vi kan blive ved med at gå ned ad den vej, og at vi, når vi laver ny lovgivning, kan lade være med at gøre tingene mere detailregulerede, end de behøver at være.

Nu fjerner vi så nogle krav til sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet, hvor det ikke er nødvendigt for at oplyse sagen, og hvor det ikke er nødvendigt for den støtte, der vil skulle iværksættes. Jeg behøver ikke at gå mere i detaljer med dem.

Jeg tror, det var Dansk Folkeparti, som rejste spørgsmålet, men nu bliver jeg helt i tvivl, hvem der rejste det, så lad mig bare lige svare på det her, og så kan vi tage det videre i udvalgsbehandlingen. Men høringsvarene fra Institut for Menneskerettigheder og Socialpædagogerne i forhold til den her diskussion om at fastholde revision af handleplanen som en afgørelse eller som en procesledende foranstaltning har jo allerede givet anledning til, at vi har tydeliggjort i bemærkningerne, at retssikkerheden bevares for barnet, den unge og forældrene. Men lad os bare få det udfoldet yderligere i udvalgsbehandlingen.

Så bare tak for en utrolig konstruktiv og, ja, effektiv behandling af lovforslaget her.

Kl. 11:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ministeren.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Social- og Indenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 11:07

Første næstformand (Karen Ellemann):

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på torsdag, den 31. oktober 2019, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Mødet er hævet. (Kl. 11:07).